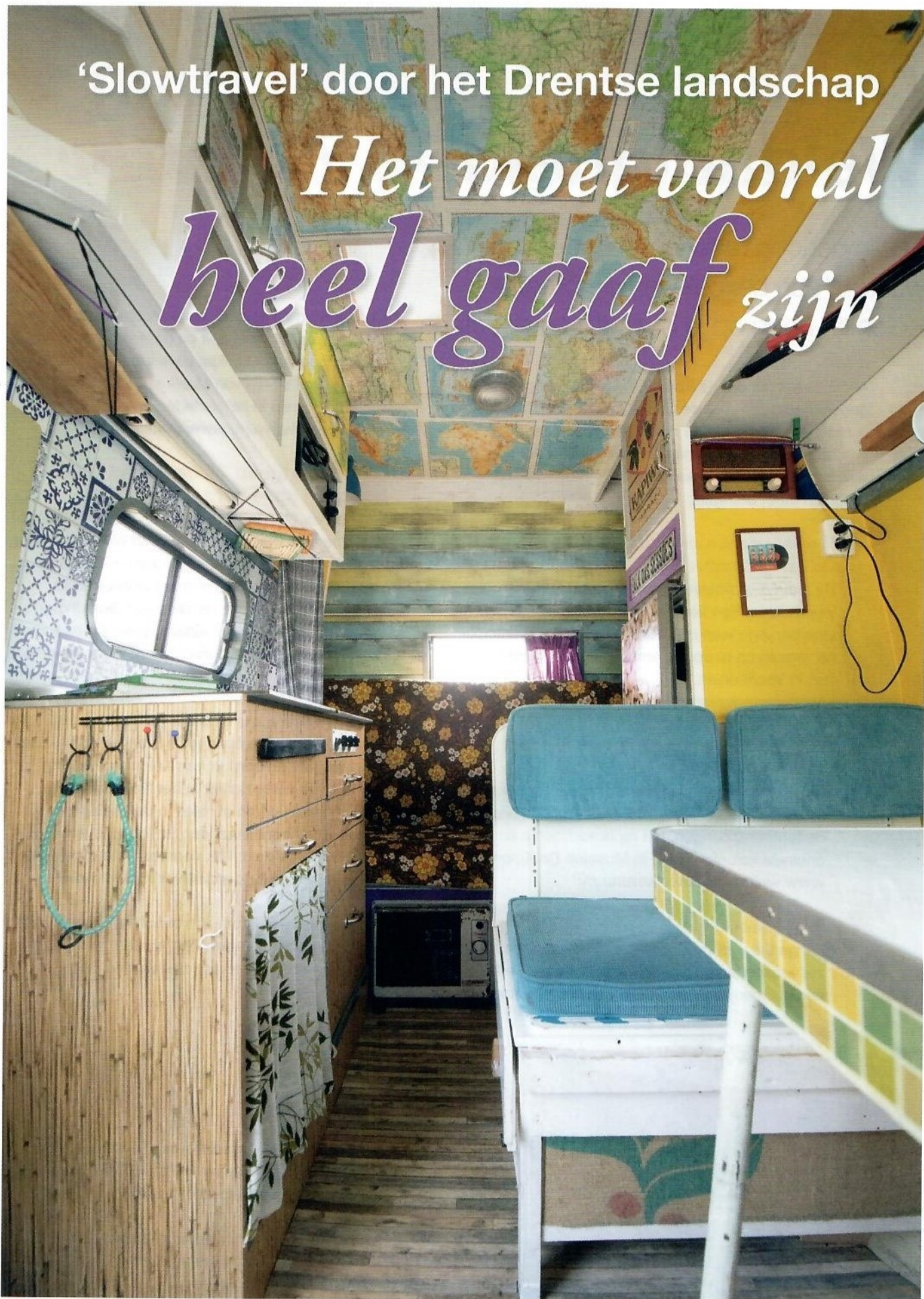

'Slowtravel' door het Drentse landschap

*Het moet vooral
heel gaaf zijn*

De weg voert langs het Dwingelderveld naar het Mantingerzand. Begin jaren negentig zag je hier nog een mengelmoes van bos, veen en wat landbouwgrond. Anno 2018 ligt er een schitterend aaneengesloten stuk oer-Drents landschap. Met jeneverbesstruiken en heideschappen in overvloed. Wie de weg door Mantinge neemt en het buitengebied in rijdt, komt na een tijdje vrolijk gekleurde busjes en caravans tegen. Hier begint voor toeristen de Drentse roadtrip met de wagens van Tralaluna.

Tekst: Marsha Walraven Fotografie: Ingrid Sweers

Tien jaar geleden is Manilde Matthijsse in Mantinge komen wonen. Haar man Martin knutselde altijd al aan busjes en opeens kwam van het een het ander. Met wat creativiteit en een flinke portie arbeidsethos staat daar, naast de boerderij, een erf vol met Ome Tinus, Rode Rik, Tante Toos en neef Herbert.

Het zijn de namen van de busjes en caravans die Manilde en Martin verhuren aan mensen die eens een weekendje iets anders willen. “Mensen snakken echt naar ‘slow-travel’”, legt Manilde uit. Die reizigers willen even geen bereik met hun telefoon, de natuur in en samen zijn met hun geliefde of met vrienden. “Sommige mensen komen bleek en moe uit de file. Die kennen we na een weekendje niet terug.”

Kampeertype

“Het idee is niet om met het busje naar Limburg te trekken. Ons advies is om lekker in de buurt te blijven, alles in een rustig tempo. We regelen een

---

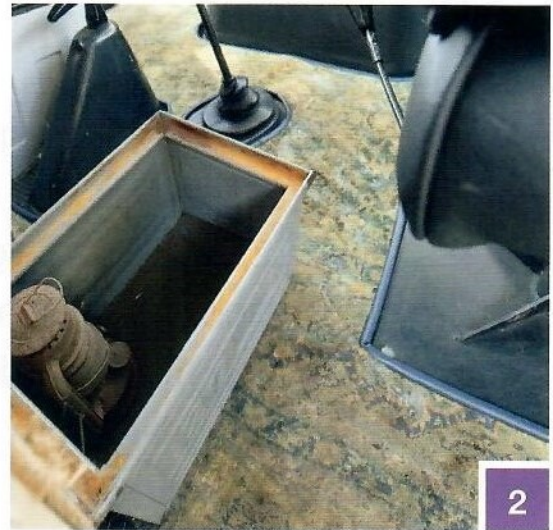
De Columbus

Het Mercedesbusje De Columbus was ooit een brandweerwagen en is omgebouwd tot een kleurrijke kampeerbus met een fantasievol interieur.

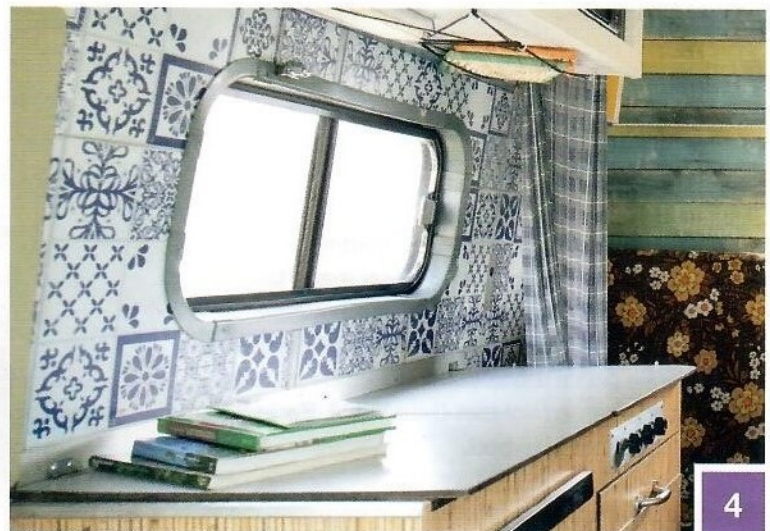
1

2

3

4

5

6

1. De platen zijn van olijfolieblikken. Het blik is platgeslagen en tot kastdeurtjes gemaakt. 2. Het tapijt was van Ome Wim. Die was altijd veel op reis. Wij hebben er de schaar in gezet, en zo is ome Wim nog steeds op pad.
3. Manilde's favoriet: Neef Herbert. Het hangnetje komt uit haar jeugd. 4. Delfts Blauwe vinyltegels zijn van Funky Friday. De tegels horen eigenlijk op de vloer. 5. Ukelele, vastgezet met een snelbinder van de fiets.
6. Met oude foto's en kaarten worden de wanden van de busjes en caravans bekleed. Manilde struint niet het internet af voor 'hippe' aankleding. Ze loopt er vaak tegenaan bij de kringloop.

camping voor je, als je dat wilt. Een kleinschalige natuurcamping uiteraard. Ik wil niet dat onze gasten terecht komen op een camping met een aangekleed konijn.”

“Je moet wel echt een kampeertype zijn, hoor. Als je alleen voor het hippe plaatje gaat, dan is zo'n roadtrip eigenlijk niets voor je. Niet de kachel aan, omdat je het zo koud hebt en dan de deur wagenwijd open zetten. Om maar een voorbeeldje te geven.”

Nostalgie

De vijf busjes en drie caravans zijn spreekwoordelijk aan komen waaien. De een stond langs de kant van de weg, een ander op een boerenerf weg te roesten. In Mantinge begint een tweede leven. Hun verleden nemen de busjes natuurlijk wel met zich mee. Sterker nog: Tante Toos werd herkend toen de Ford Taunis Transit uit 1964 op de verhuur-website stond. “We kregen bericht van een man dat het busje van zijn vader was geweest. Toen kwamen er zwart wit foto's op tafel van onze Toos in de bergen tijdens een vakantie met dat gezin. Geweldig! Die man en zijn zus komen nu wel eens langs om erin te logeren. Vader is helaas overleden.”

Voor Manilde is niet alleen het verhaal van de busjes en caravans mooi. De mensen die langskomen zijn van allerlei pluimage en dragen hun eigen verhaal met zich mee. “Zo was hier eens een moeder met haar zoon. De zoon was computerverslaafd, dus zei moeder: “Het zou goed kunnen dat jullie ons over een paar uur terug zien”. We zagen ze pas na het weekend weer, om 22.00, op het allerlaatste tijdstip dat je de bus terug kunt brengen. De jongen was helemaal uit zijn dagelijkse routine gestapt tijdens de reis. Ze hadden samen een toptijd gehad.”

Het seizoen begint voor Manilde en Martin in april en het gaat door tot en met oktober. In het laagseizoen proberen ze zelf de bus eens te nemen met hun kinderen, maar niet als het slecht weer is. Door de pekkel rijden, dat redden de oude busjes niet. Eng om in te rijden? “Welnee! Nou ja, de eerste paar honderd meter vinden mensen het best spannend. Daarna lonkt echter de vrijheid van een Drentse roadtrip.”

